

титѣ, прозорцитѣ — и хиляди други предмети сж направени отъ дърво.

Трудно е да се пресмѣтне грамадната полза, която получаваме ние отъ дърветата, отъ отдѣлнитѣ тѣхни части.

Ето защо, трѣбва да ги пазимъ и да се грижимъ за дървчетата. Да порастне едно дърво е трудно. Потрѣбни сж за това десетки години. Да го унищожимъ, е много лесно. Единъ ударъ съ брадвата, и то ще да затрепери. Втори, трети по-силенъ — и то ще се сгромоляса. И когато е потрѣбно, ние ще извършимъ това. Но нека никога, никога да не рѣжемъ и да не повреждаме дървче отъ лекомислие! Нека пазимъ дърветата като собственитѣ си очи!

По Евгений Шведеръ

Хр. Спасовски

ДЕКЕМВРИЙ

Декемврий, кривналъ бѣлъ калпакъ,
при насъ довтаса снощи пакъ;
наду юнашкитѣ гърди
и викна мраченъ и сърдитъ:
„Отъ днеска тука царъ съмъ азъ,
затуй, седете си у васъ
на топло всички до единъ.
И, ако нѣкой майчинъ синъ
на вѣнка дръзне да излѣзе,
направо въ преспа ще навлѣзе“.

Децата чуха този викъ:
гърмовенъ, дивъ и ековитъ.
Но кой се плаши отъ студа?
Юнаци всички тукъ сж. Да.
Юнашка кръвъ у тѣхъ кипи,
и робство никой не търпи.
Шейнитѣ бодро стѣгатъ пакъ,
че отъ зарана, чакъ до мракъ
по стрѣмния, заснѣженъ рѣтъ,
тѣ всички съ пѣсень ще летятъ.

Иванъ Василевъ